

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Menippus sive dialogorum satyricorum centuria
inanitatum nostrativum speculum**

Andreä, Johann Valentin

Cosmopoli [i.e. Straßburg], 1618

7. Declamator

[urn:nbn:de:bsz:31-107424](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107424)

capio. *A.* Tum demum scilicet cum alii tibi succedent magistri, longe acceptiores: quos non Pallas dabit, sed Iupiter, Mars, Venus. *B.* Oedipus es. *A.* Ex quo enim ingenia non Christo, & religioni, sed Mundo formanda poliendaque traduntur, fieri non potest, quin vitia virtutum locum occupent, & ab his capitibus in membra defluant. *B.* At hic monitis meis locus. *A.* Ridelicium caput, qui torrentem luto obstruere conaberis, nec audiendus posthac, & ad tot Catonum adulationes obstupescens, indeque bis miser, & anxius, ne offam perdas, intemptivus monitor, vel grammatices decus piacules, equisonum fraterculus. *B.* Nihil solatii superest? *A.* Imò versiculi, quibus inter solennia frigide obstrepas, aut perscribendis supplicibus libellis vitæ tædiis imponas. *B.* Omen absit! ego tamen Platonem si forte liceat, litabo. *A.* Ut lubet, memineris autem te ursæ catulum alere, qui ubi adoleverit, minus tibi ludos faciet.

7. DECLAMATOR.

A. Vnc fidem libera. *B.* Lubens, si feras. *A.* Spondeo. *B.* Si irascaris, tibi imputes, qui urges hominem liberum. *A.* Audacter profero, si quid concioni meæ defuit. *B.* Vnum sane atque maximum. *A.* Dispositio ne? *B.* Puto fuisse ad methodi regulas. *A.* Pronunciatio? *B.* Satis est te loqui, qualem Deus formavit, & imitationem vitare. *A.* Actio? *B.* Perinde est, si gesticulatio absit, adsit modestia, *A.* Prolixitas? *B.* Sibonadi-

na dicas nunquam nimium erit; sin mala, omnia nimia. *A.* Testimoniorum frequentia? *B.* siquidem centonem facere velles. *A.* Festinatio? *B.* Scilicet docere convenit, non blaterare. *A.* Vocalitas? *B.* Hominis vocem amo non rudium asini. *A.* Subtilitas? *B.* Tute scis, rudes erudiendos, non hæreticos hic conveniendos esse. *A.* Quin ergo temet explicas? *B.* Accipe: visus es mihi multa valdè bona dixisse, sed quæ te tantùm transfluxerint, veluti tubulum. *A.* Itane? *B.* Insuper quæ sordibus tuis nonnihil turbata sint, & transitum redoleant. *A.* Bona verba. *B.* Equidem optima: nam cum bona & saluberrima præcepta eieceris, nihil tale quid in vita, moribusque est expressum, ut cæstro velut actus, dicere aliud, aliud sentire mihi apparueris, creditusque sis tandem, qui hæc sacra tua velut consuetæ & solennia verba proferas, nullo interim tuo veriore motu, Poëtarum instar, qui lugubria, & læta aliis præscribunt. Itaque plurima scripturæ dista in numero quidem habes. sed quæ te nec commonefaciunt, nec solantur, nec efficiunt, nec roborant, dum alij unicæ verbi Divini consolationi hilares immoriuntur. *A.* Valide urges. *B.* atquæ palam est, pessimos aliquos optime concionari, imo quosdam, præterquam concionari, nihil posse. Velim igitur te posthac non nisi ea dicere, quæ vel re ipsa ex emplo exhibeas tuo, vel tentaminibus seriis in Divino obsequio approbes. *A.* Durum id est. *B.* At longe durius, palam te Deo operibus contradicere, & sacrum cultum inanibus verbis termina-

Vita
mala

re. *A.* Vera dicis fateor. *B.* Sed & hæverissima credito, unam simplicem concionem vitâ representatam, præstare mille ingeniosissimis declamationibus.

8. SALARIUM.

A. Potesne ferre unam quæstionem? *B.* Etiam duas. *A.* Dic mihi sine bile, quid est, quod in conventibus vestris nemo exaudit Christiani regni profectus, & pietatis exercitia, sed varia mercimoniorum genera, quibus salaria vestra æstimatis, & confertis invicem. hic vini ille fœni, hic lignorum ille olerum, pecoris alius. alius obsoniorum oportunitatem iactat, ut nundinatores vos, aut caupones, vel usurarios sanè credat, qui vestitum non bene diiudicat. *B.* Dicam ingenuè quod mihi videtur. Qui religioni præsumunt inter se & filios, terram, qua pinguis est, optione dividunt, indeque sibi velut per scalas ad rerum fastigia succedunt. Nos miselli ad lapidicinas damnatur, laboresque tantò duriores, quantò in consanguinitatis arbore ramusculis insidemus remotionibus, suscipimus: hinc ceti nec studia nostrà æstimari, nec querelas exaudiri, nec plebeculæ rationem haberi, ad ea desperabundi devolvimur, quæ domi nos mitius & lautius vivere faciant & prolem succrescentè ita nutriant, ne adorare illos, & inclementiam experiri sit necesse. *A.* Quid si locus minus conveniat negotiationi cui inclinas? *B.* Commutandus est: nam & id precio licet. *A.* At fieri potest ut his oyibus minus sis gratus, quàm illis? *B.* Ne-